

Jak to vidím já

Chudí chudnou, bohatí bohatnou. S požeňáním pětidemolice

Když na podzim hodnotila ekonomka Jana Matesová pro Aktuálně inflaci v České republice jako nejvyšší ve středoevropském kontextu a vypočetla, že kvůli ní lidé u nás přišli až o třetinu úspor, upozorňovala přitom již tehdy na zvláštní trend. »Jsou to hodně bohatí lidé a lidé, kteří byli dostatečně majetkově vybavení a měli kapacitu nabrat si hodně úvěrů,

kteřé nebudou ještě dva tři roky splatné. Ti na tom vydělají,« hodnotila na podzim Matesová. A její slova nyní potvrzují nová data. V době, kdy úspory většiny populace byly znehodnoceny neschopností Fialovy vlády učinit proti inflaci jakékoliv kroky, vzrostl během loňska o pět procent počet dolarových milionářů, tedy lidí, kteří mají investovatelné jmění milion amerických dolarů – asi 22,7 milionu korun. Nejčastějším zdrojem bohatnutí dolarových milionářů je pak investování do akcií, a právě zvýšení jejich cen bylo hlavním důvodem nárůstu skupiny nejbohatších.

Problém pro stále více dětí

Nyní se podívejme na druhý pól ekonomického spektra společnosti. Spolu se zprávami o bohatnutí milionářů přišly minulý týden taktéž zprávy o tom, že rodiny s dětmi a osamělé seniorky/senioři padají čím dál častěji do energetické chudoby. Nová studie odhalila, že 15 % českých domácností má problémy s vysokými cenami energií a v roce 2023 se energetická chudoba týkala přibližně 1,3 milionu lidí. Ještě v roce 2020 to však bylo »jen« 770 tisíc lidí. Taktéž bližší pohled na tato čísla ukazuje alarmující trend. Počet dětí do 18 let zasažených energetickou chudobou vzrostl za poslední roky dvojnásobně, ze 160 tisíc v roce 2020 na 310 tisíc v roce 2023. Podobně se zvýšil i počet dotčených seniorů z 220 tisíc na 390 tisíc. »Pokud má někdo tendenci reagovat na tento nárůst tím, že je to dočasný problém, že se energie dočasně zdražily, tak ve skutečnosti bude podíl podobný i do budoucnosti,« varuje autor studie J.Klusáček s tím, že příliš neočekává pokles nákladů na energie v dalších letech. Gratuluji Fialo, Pekarová, Jurečko, Bartoši a Rakušane! Snad jste spokojeni...

Stamiliony do zbraní

Premiér Fiala vyčíslil výši transakce nové dodávky munice na Ukrajinu. Česko na iniciativu na dodávky dělostřelecké munice na Ukrajinu přispěje téměř 866 milionů korun. Ministryně obrany Jana Černochová pak doplnila, že cílem je dodat do konce roku až půl milionu kusů dělostřelecké munice. Nejde přitom o jednorázovou akci. Díky české iniciativě budou putovat náboje na Ukrajinu dlouhodobě. Podle zpravodajského webu The New Voice of Ukraine, který odkázal na nejmenovaného ukrajinského armádního představitele, česká iniciativa od mimoevropských zemí nakoupila munici asi za 43,5 mld. korun. Podle nejmenovaného ukrajinského vojenského představitele by mělo jít o munici z Jižní Koreje, Jihoafrické republiky a Turecka. Mrzí mě, že namísto podpory zbrojařského průmyslu zemí mimo E nehraje ČR podobně důležitou roli raději na poli diplomacie. Vládní iniciativa v tomto případě povede jen k dalšímu prodlužování zamrzlého konfliktu, jehož výsledkem budou další zbytečné oběti na obou stranách a ekonomické ztráty všech zainteresovaných, a to včetně ČR, a další miliardy, vynaložené na válku z kapes občanů.

Assange je volný, demokracie omezená

Minulý týden byl dobrým týdnem pro svobodu slova a médií. Jeden z nejnáměšších whistleblowerů a zakladatel WikiLeaks Julian Assange, který byl po mnoho let pronásledován z politických důvodů americkými bezpečnostními složkami, byl totiž puštěn na svobodu po dohodě s americkou prokuraturou za to, že přizná vinu. K čemu však byl donucen svou vinu přiznat? Za co byl americkými složkami po dvanáct let pronásledován? Mediální společnost WikiLeaks, kterou Assange založil, totiž zveřejnila utajované dokumenty americké vlády, které ukazovaly vraždění civilistů v Iráku a Afganistánu americkými vojáky či diplomatické telegramy, ve kterých se také ukázalo, že radar, který Spojené státy plánovaly umístit v České republice, by nezachytil útok raketami včas. Za publikování pravdy o válečných zločinech a lhaní obyvatelům, za to byl Assange dlouhá léta pronásledován, a to je konečně u konce. Hrozné však zůstává, že pronásledován vůbec někdy byl, zatímco lidé zodpovědní za vraždění civilistů, které Assange odhalil, nikdy k odpovědnosti hnání nebyli a jsou stále na svobodě.

S pozdravem **Kateřina Konečná**

Zvyšování věku odchodu do důchodu je cesta do pekla, říká lídr kandidátky STAČILO - SPOJENÉ LEVICE KSČM, ČSSD a ČSNS ve Středočeském kraji - Jindřich Havelka

v rozhovoru pro iportal24. Inspirovali jste se koalici STAČILO!, kterou KSČM vytvořila pro volby do Evropského parlamentu? Dá se říct, že my, mladší, jsme po tomto řešení volali už dávno, nicméně nebyli jsme vyslyšeni. Podle mě je tento postup správný. ČSSD, Národní socialisti a komunisti mají názorově blízko, takže to spojení je nasnadě, a je jen dobře, aby se netřísťily síly. Zkrátka to tak vyšlo, už v minulých i předminulých krajských volbách jsme volali po určitém spojení levicových stran, nebyli jsme vyslyšeni a KSČM kandidovala samostatně. Jsem tedy rád, že k tomu konečně došlo, jak říkám, názorově jsme si blízcí, netřísťíme síly a myslím, že by to mohlo přinést i pozitivní volební výsledek.

Jste lídrem kandidátky, jak se připravujete na kampaň? Najde o mou první kampaň, už jsem jich zažil několik, takže pro kampaň, osobně si myslím, že to je asi nejlepší způsob kampaně, že dává smysl.

Lidé by měli vědět, kdo se uchází o jejich hlasy, měli by mít možnost si na kandidáta v podstatě šáhnout. Samozřejmě kampaň bude vedena i na internetu, klasicky budeme vylepovat plakáty, tak jako každá jiná strana.

Jste připraveni i na to, že budete muset čelit nějakým negativním reakcím, jak to už bývá u mítinků KSČM zvykem? Samozřejmě, a je to naprosto namístě. Negativní nebo opačné názory ve společnosti jsou a já už jsem ve věku, kdy si myslím, že už jsem skoro všechno zažil, viděl a slyšel, a že mě moc věcí nepřekvapí. S nějakými verbálními atakami či pejorativními označeními musíme počítat. Společnost je pestrá, květnatá, život a svět není černobílý.

Můžete přiblížit alespoň ve stručnosti hlavní body vašeho programu? KSČM je tradiční strana, tak má samozřejmě tradiční priority, nicméně do popředí v současné situaci vystupuje bytová politika, zdravotnictví a sociální oblast, což jsou oblasti, na které se osobně specializuji.

Zastavme se tedy u jednotlivých bodů. Pokud jde o bytovou politiku, jaké jsou vaše představy? Řešení vidíme v podpoře družstevního bydlení, v podpoře výstavby obecných a družstevních bytů, aby bylo bydlení dostupné především pro mladé rodiny. Na vlastní bydlení v dnešní době v podstatě nedosáhne ani střední třída, která vydělává celkem slušné peníze. V okamžiku, kdy má rodina dvě nebo tři děti, tak i střední management není schopen splácet vysoké hypotéky.

Mě tato problematika hodně zajímá, i v minulosti jsem sledoval situaci ohledně bytové politiky v cizině. Už v devadesátých letech, když jsem vyjížděl do ciziny, mě strašně zajímalo, kolik tam člověk vydělá za rok a za kolik ročních platů je schopen koupit bydlení. Divil jsem se, jak je možné, že tam lidé v podstatě nejsou schopni dosáhnout na bydlení. Říkal jsem si, jak je úžasné, že my jsme schopni během pár let si vydělat na vlastní bydlení. A vidíte, netrvalo dlouho a dostali jsme se do úplně stejné pozice. Proto se chceme právě bytové politice a dostupnosti bydlení velmi vážně věnovat.

Dále jste jmenoval zdravotnictví a sociální politiku. Co tam považujete za největší problémy a jaká jsou řešení? Zdravotnictví a sociální politika jdou ruku v ruce a KSČM se historicky snaží obstarávat slabší a zajistit zdravotnickou dostupnost. Jsou to velké úkoly, které spotřebovávají obrovské množství peněz a úsilí.

V dnešní době, kdy Středočeský kraj má zhruba 1,5 milionu hlášených obyvatel a dalších 200 až 300 tisíc lidí, kteří nejsou hlášeni ve Středočeském kraji, ale využívají jeho infrastrukturu, zdravotnictví a sociální zařízení, tak je to opravdu veliký úkol.

Jako dlouholetý pracovník ve zdravotnictví se dobře orientujete v této oblasti, jak byste ji zhodnotil? Záchrané služby jsou zřizované kraji a jsou to příspěvkové organizace kraje. Máme 14 krajů a každý z nich uchopil záchranou službu po svém, podle svých potřeb a možností. Středočeská záchraná služba je naprosto specifická v rámci záchraných služeb, je největší rozsahem, počtem, ale i množstvím výjezdovými stanovišti, a kvůli tomu samozřejmě spotřebovává i nemalé prostředky.

Takže ta specifika jednotlivých záchraných služeb se liší v rámci jednotlivých krajů, ale i demograficky. V okamžiku, kdy budeme mít populaci, která nám bude stárnout ve velkém rozsahu, tak samozřejmě počet výjezdů a jejich struktura bude naprosto odlišná. Už dnes často vyjíždíme ne ke zdravotním, ale k sociálním diagnózám, ale na takovýto systém výjezdů zákon o zdravotnické záchrané službě nepamatuje. Bohužel, není kdo jiný by tam dojel. My jsme jediná složka, která vlastně poskytuje službu sedm dní v týdnu 24 hodin denně.

Pokud bychom se vrátili k těm problémům, co je podle vás třeba změnit?

Středočeský kraj má pět oblastních nemocnic – Příbram, Kladno, Mladá Boleslav, Kolín a Benešov. Z mého úhlu pohledu je to žalostně málo. Je pravda, že těžší případy jsou směřovány do nemocnic s vyšším pracovním výkonem v Praze anebo do zařízení v jiných krajích. Nicméně když už nám zbylo jenom pět nemocnic, tak by měly být zřizovatelem, tedy krajem, výrazně podporovány. Mělo by to být znát na platech zaměstnanců, na přetížení zaměstnanců, aby tak rychle nevyhořeli, na udržení lékařských oborů a hlavně na udržení počtu lůžek, bez ohledu na to, jak na ně tlačí zdravotní pojišťovny. To je problém například nemocnice v Příbrami, kde došlo ke zrušení oddělení ORL. Zůstala tam v podstatě pouze ambulantní péče, a to jen v pracovních hodinách. Veškerá péče v tomto oboru, která je potřeba v mimopracovní době, je směřována do Prahy. V okamžiku, kdy vyrazí posádka do Prahy, tak je minimálně dvě hodiny mimo svou oblast. Stane se, že vyjedou i dvě posádky za sebou a protože Příbram má mimo pracovní dobu pouze dvě posádky, tak tam nezůstane v tu chvíli ani jedna posádka, která by vyjela k pacientovi. Musí tam vyjíždět posádky z jiných oblastí, což samozřejmě výrazně prodlouží dojezd. Takže jednoznačně bych v tomto směru viděl potřebu podpory udržení lékařských oborů jak rozsahem, tak počtem lůžek, zkrátka, aby ta oddělení fungovala celých 24 hodin, a aby jak zaměstnanci, tak obyvatelé byli spokojeni.

Jak byste zhodnotil působení ministra zdravotnictví Válka? Dosavadní zkušenosti z práce ve zdravotnictví mě utvrzují v tom, že v čele resortu by měli být ekonomové, kteří by měli opravdu přehled o systému, kterému šéfuji. Současný pan ministr je rozhodně vzdělaný člověk ve svém oboru. Sám za sebe bych uvedl, že nejspokojenější jsem byl, když byla úřednická vláda, protože to opravdu byli lidé, kteří dané problematice rozuměli a věděli, co, kde a jak mají řešit.

Jak vidíte situaci v sociální oblasti? Všichni víme, že populace stárne, budou kladeny větší a větší nároky na pomoc v sociální sféře, a to je věc, na kterou bychom se měli zaměřit. Takzvané Husákovy děti se dostávají do věku, kdy budou potřebovat sociální a zdravotní pomoc. V praxi to ale znamená, že budou volat záchranou službu. Hrozí, že tato skupina lidí může záchranku zahltit, je třeba na to myslet a už v předstihu hledat řešení. Je potřeba zpracovat nějakou prognózu vývoje potřeb, a tam se zaměřit. Například v Praze na těchto tématech už začínají pracovat, snaží se vytvářet mobilní paliativní týmy a vyčleňovat posádky právě na tuto problematiku. Myslím si, že je opravdu namístě o tom mluvit a řešit to, aby ten systém nezkolaboval. To si myslím, že je otázka k uchopení a k dalšímu zpracování.

S touto problematikou úzce souvisí právě důchodová reforma, která se momentálně projednává v Poslanecké sněmovně, a která počítá mimo jiné se zvyšováním věku odchodu do důchodu. Co o tom soudíte? Myslím, že lidem,

